

HÜZÜN TEMRİNLERİ

Efendimize

Mevsim yine hüznün yine sonbahar
Yine gönül ufukum bir dert akşamı
Kalbimden hasretle havalandılar
Turnalara ısmarladım sevdamı

Gittin birdenbire boşaldı dünya
Taşıyamaz oldu dağlar karını
Ne mümkün anlatmak kelimelerle
Sensiz yaşamının ağırlığını

Efendim efendim canım efendim

Dört mevsim çiçek çiçek bahar sende efendim
Gölgesi kararmayan çınar sende efendim
Cennet râyahasından rüzgâr sende efendim
Gülü sahâbe açan gülzar sende efendim

Efendim efendim canım efendim

Aramıza çağlar girmiş ne çare
Gün ufka yaklaştı bense geç kaldım
Yüzün yansır diye rüyalarım
Uykulara ne umutlar bağladım

Âteşin beyzâsı böyle midir yâr
“Yanarım yanarım tütünüm tütmez”
Hiçbir harf hiçbir söz hiçbir kelime
Kalbimdeki hüznü tarife yetmez

Efendim efendim canım efendim

Güneşlerin gittiği diyar sende efendim
Sonsuzluk deryasına kenar sende efendim
Dost sende dostluk sende çâr-yâr sende efendim
Ve ezelden yaralı kuşlar sende efendim

Efendim efendim canım efendim

Yara bende yara bende yara yâr
Çare sende çare sende çare yâr
Ne yerim var ne yurdum var ne kimsem
Nere gidem nere gidem nere yâr

Yana geldim yana geldim yana yâr
Sana geldim sana geldim sana yâr
Gün tepeye ter boğaza gelende
Bir bakışla iltifat et bana yâr

Efendim efendim canım efendim

Hiçbir dünya dilinde tarifi bulunmayan
Dudağına muntazır nazar bende efendim

Efendim efendim canım efendim